

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К. бр. 90/14
Дана 25.12.2015. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Ане Милошевић – председника већа, судије Предрага Васића – члана већа и судија поротника Весне Глигоријевић, Пера Тодоровића и Гордане Ђорђевић – чланова већа, уз учешће Кате Кандић – записничара, у кривичном поступку против окривљеног МИЛОСАВЉЕВИЋ РАДОВАНА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4. Кривичног законика, вођеном по оптужници јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт. бр. 18/14 од 05.02.2014. године, измењеној дана 11.02.2014. године и 21.10.2015. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 25.12.2015. године, у присуству заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Наташе Трнинић и окривљеног Милосављевић Радована са браниоцем адвокатом Јованом Ђирићем, једногласно је донео и истог дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени МИЛОСАВЉЕВИЋ РАДОВАН, [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је:

- дана 13.11.2013. године око 11,00 часова у Београду – Земуну, у ул. [REDACTED] у стању урачунљивости, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено, при извршењу кривичног дела разбојничке крађе лишио живота оштећену сада пок. [REDACTED] тако што је дошао код ње као познанице у кућу и затражио јој новчану позајмицу у износу од 100 евра, па када му је оштећена, правдајући се да нема више, дала само једну новчаницу од 20 евра коју је извадила из свеске са стола у дневној соби, окривљени је од ње затражио још новца али је оштећена одбила да му да новац говорећи му да нема више, због чега су почели да се свађају па ју је окривљени тада одгурнуо и она је пала и привремено изгубила свест, након чега је окривљени, мислећи да је оштећена мртва, отворио свеску из које је оштећена претходно извадила новац и у њој нашао још једну новчаницу од 20 евра коју је одузео, а затим је прегледао фиоке и ормане у другим двама собама у кући у намери да пронађе и одузме још новца и да његовим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист, па када је оштећена у међувремену дошла свести и затекла га на делу крађе, почела је да виче и да га напада а окривљени је у намери да украдену ствар задржи употребио силу против оштећене и лишио је живота тако што ју је оборио на под и својим коленима притиснуо њен грудни кош са обе стране док је оштећена леђима била ослоњена на а истовремено јој је шакама и прстима стезао врат и затварао нос и уста, наневши јој повреде у виду бројних крвних подлива и нагњечина коже величине јагодице прста у пределу главе, лица и врата, као и преломе подјезичне кости и штитасте хрскавице на врату, те крвни подлив на предње-унутрашњој страни десне бутине, крвне подливе поглавине у потиљачном и теменом пределу и крвне подливе у пределу предњег дела грудног коша са обе стране који су били праћени обостраним серијским преломима ребара у њиховим предњим деловима, при чему је услед стезања врата дошло до угушења тј. до смрти оштећене, након чега је окривљени њено тело подигао са пода на кревет и покрио га ћебетом које је донео из њене спаваће собе, довео у ред померени тепих и сточић у дневној соби и напустио кућу оштећене одневши са собом одузети новац,

- чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4. Кривичног законика.

Применом наведеног законског прописа и одредби чланова 1, 4, 42, 45, 54. и 63. Кривичног законика суд окривљеног Милосављевић Радована

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2013. године па надаље.

Оштећена ██████████ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парницу.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт. бр. 18/14 од 05.02.2014. године, измењеном дана 11.02.2014. године и 21.10.2015. године, окривљеном Милосављевић Радовану стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4. Кривичног законика, уз предлог да га суд огласи кривим и осуди на казну по закону.

Суд је у доказном поступку саслушао окривљеног Милосављевић Радована и испитао сведока – оштећену ██████████, испитао судске вештаке др Бранка Мандића и Ану Најман и стручног саветника окривљеног др Бранислава Ђурђева; на основу одредбе члана 406. ЗКП на сагласан предлог странака извршио увид у записник ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 02.12.2013. године о саслушању осумњиченог Милосављевић Радована, налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића од 23.12.2013. године, основни и допунски налаз и мишљење Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 03.02.2014. године, налазе и мишљења судског вештака др Бранка Мандића – специјалисте психијатрије од 21.01.2014. године, од 08.09.2014. године и од 30.06.2015. године, налаз и мишљење судског вештака Ане Најман – специјалисте медицинске психологије од 10.11.2015. године; на основу одредби члана 405. ЗКП извршио увид у извештаје ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 13.11.2013. године и од 14.11.2013. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, записник ПУ за Град Београд – УКП – Трећег одељења од 03.12.2013. године о претресању стана и других просторија, потврду ПУ за Град Београд – УКП – Трећег одељења од 03.12.2013. године о привремено одузетим предметима, обдукциони записник Одељења за судску медицину ИПСМ ВМА С. 253/2013 од 14.11.2013. године, медицинску документацију окривљеног Милосављевић Радована из Специјалне затворске болнице у Београду, Дома здравља Панчево, Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ од 25.07.2014. године, Окружног затвора у Београду и Градског завода за хитну медицинску помоћ од 02.12.2013. године, од 03.12.2013. године и од 04.12.2013. године и извршио увид у извештај из казнене евиденције за окривљеног.

Окривљени Милосављевић Радован је у својој одбрани у истражном поступку признао да је лишио живота оштећену ██████████ на начин који је описао на саслушању у полицији дана 02.12.2013. године, те додатно објаснио да је ██████████ након пада и удара главом у кревет дошла свести и да је викала и

кренула да га физички напада, па су буквално почели да се рву и у том рвању су обоје пали на под тако што је он пао преко ње. Додао је да се не сећа да ју је тада ударао по лицу или другим деловима тела, односно да је сигуран да је није ударао, те да су повреде које су код ње констатоване у пределу лица можда настале приликом њиховог пада на под између кревета и стола. Објаснио је да код оштећене није дошао у намери да је физички угрози нити да је лиши живота, већ да би од ње позајмио новац у износу од 100 евра. На улазу у њену кућу најпре је позвонио на интерфон и представио се, па му је оштећена откључала улазна врата и отворила их. Познавао је оштећену пола године пре тога а њихово познанство је било везано са псе с обзиром да су обоје имали псе расе златни ретривер. Током тог претходног периода он је код оштећене кући долазио више пута и њихови сусрети су били пријатељски. Никада раније јој није тражио новац већ је једном приликом позајмио дигитални фотоапарат који јој је истог дана вратио. До њиховог сукоба је дошло само зато што му је она критичном приликом дала свега 20 евра а он је желео више претпостављајући да она има више новца. Да му је она дала оно што је он од ње тражио, до сукоба не би ни дошло, као ни да није почела да виче и да га физички напада. Молио ју је и плакао да му да још новца јер му је за три дана било заказано венчање а он није имао новца чак ни да једе. Због њеног понашања он је изгубио контролу над собом па ју је најпре гурнуо а потом, кад је она дошла свести и поново почела да виче и да га напада, после њиховог пада на под, он ју је подлактицом притиснуо на грло све док није престала да га удара.

На главном претресу од 11.03.2015. године окривљени је навео да се почетком новембра 2013. године посвађао са тадашњом девојком с којом је живео и да је због њене хистерије звао хитну помоћ која је њу одвела у болницу „Др Лаза Лазаревић“, након чега је и он у тој болници разговарао са психијатром или психологом о свом емотивном односу са девојком. Пре тога је разговор са психијатром имао само 2003. или 2004. године када је почео да се коцка, а другим поводом се није обраћао психијатру нити је било коме истицао да има проблема са коцкањем. У периоду од 210. године до 2013. године је био у апстиненцији од коцкања а 2013. године је поново почео да се коцка тако што је играо електронски рулет у кладионици „Максбет“ и „Балканбет“ и временом је губио све више новца, па је почео да позајмљује новац да би се коцкао и то од своје браће [REDACTED] и [REDACTED] преко 2.000 евра, од своје мајке 3.000 евра и од тројице лица који су му давали новац „на камату“ преко 10.000 евра. Новац који је позајмљивао од мајке и браће није трошио на враћање дугова већ је тај новац поново трошио на коцкање. У ноћи пре него што је ухапшен (1. или 2. децембра 2013. године) водио је супругу у болницу због крварења током трудноће и она је неколико дана након тога изгубила бебу, а током другог дана задржавања у полицији он је покушао да изврши самоубиство па је одведен у болницу „Др Лаза Лазаревић“ одакле је после сат времена отпуштен. Та ситуација са супругом је битно утицала на његово психичко стање непосредно пре хапшења и саслушања у полицији и код тужиоца због тога што је он једино желео да поново види супругу и да након тога изврши самоубиство. Објаснио је да је оштећену [REDACTED] као своју компаницу упознао у априлу или мају 2013. године посредством њене кћерке [REDACTED] са којом је заједно шетао псе, те да је знао да оштећена Драгица живи у истој кући са својом кћерком [REDACTED] и зетом и никада од њих није позајмљивао

новац нити је код оштећене [REDACTED] одлазио у време када је она била сама код куће. Дана 13.11.2013. године вратио се аутобусом из села Јошева где је био код своје бабе и крећући се пешице од аутобуске станице у Земуну према својој кући пролазио је поред куће оштећене Драгице и видео да се она игра са псом испред своје куће поред тротоара. Том приликом га је [REDACTED] позвала на чај и он је код ње попио чај и таблету Аспирина или Бруфена због главобоље. Видео је да је она сама код куће и после 5-10 минута је дошао на идеју од ње затражи новац на позајмицу, па ју је питао да му позајми 100 евра и истовремено јој је рекао да ће јој новац вратити исте вечери. Тим новцем је хтео да плати рачуне за стан у ком је живео са девојком и мислио је да затим од неког другог позајми 100 евра како би истог дана увече вратио [REDACTED] новац. Оштећена му је одговорила да нема новца али ју је он након тога молио и преклињао да му позајми новац и није јој рекао зашто му је новац потребан. Она је затим пристала да му позајми новац и рекла му је да може да му да само 20 евра. Све време су њих двоје седели за столом у дневној соби и на том столу је стајала једна свеска, па је оштећена отворила ту свеску у његовом присуству и из свеске извадила једну новчаницу од 20 евра коју му је дала, при чему он није видео да ли у тој свесци има још новца и колико. Након тога је наставио да тражи још новца од оштећене тако што ју је молио клечећи на коленима, па је она из те исте свеске извадила још једну новчаницу од 20 евра и дала му је. Затим је оштећену ухватила паника и она је почела да вришти, да се дере и да га удара плашећи се да ће он да јој уради нешто лоше, а окривљени није могао да се сети речи које је она тада изговарала нити да објасни зашто је оштећена била у паници и зашто се плашила уколико јој он претходно није ништа лоше учинио. Није му говорила да изађе из куће али га је ударала по лицу и њена паника је прешла на њега па ју је он одгурнуо од себе док су били лицем у лице окренути једно према другом, услед чега је она пала на под и приликом пада ударила главом о сто. Пошто се након тога уопште није померала изгледало је као да је изгубила свест и он није ни на који начин проверавао да ли је она жива. Затим је отишао у купатило да се умије и по повратку у дневну собу видео је да је оштећена устала с пода, па је она одмах наставила да вришти и да се дере на њега а он се уплашио да ће неко то чути и онда је својим рукама затворио њена уста. Кад јој је ставио руке на уста они су истовремено пали на под тако што је он пао преко ње и након тога је наставио да држи своју руку на њеним устима а његово тело је било преко њеног. Не може да процени колико дуго јој је држао уста затворена али је вероватно да јој је предуго држао руку на устима с обзиром да је она издахнула, и то је морао да уради јер је она викала и бранила се од њега па јој је руку на устима држао све док она није престала да се дере. Додао је да не зна да ли јој је руком затворио и нос али да је могуће да је то учинио махинално. Када је оштећена престала да се дере и када се више није померала он је проверио да ли је жива тако што јој је ставио туку испод носа али се не сећа да ли је она тада дисала или не, јер у том делу догађаја има „рупе у сећању“. Није знао да ли је она у том тренутку жива али је мислио да јесте, па без обзира на то што је мислио да је оштећена жива он није позвао ни хитну помоћ нити било кога другог у помоћ, већ је подигао њено тело с пода и ставио га на кревет а затим изашао из њене куће. Није тражио новац у кући оштећене нити је било шта отварао или претурао, већ је само излетео из куће и након тога шетао улицама размишљајући шта да ради и шта би све могло да му се

деси због тога што је урадио. Свратио је до своје куће и одмах након тога поново отишао у село Јошева и никоме није причао шта се догодило. Те вечери су му браћа [REDACTED] и [REDACTED] донели новац и он се након тога сваког наредног дана поново коцкао. Пет дана касније он је видео умрлицу оштећене и тада је поуздано сазнао да она није жива. Дана 14.11.2013. године се вратио из села Јошева у Земун како би са својом девојком отишао у Панчево на славу својих родитеља, те је намеравао да исприча девојци шта се догодило и да откаже њихово венчање јер је очекивао да ће сваког тренутка бити ухапшен, али му је девојка тада рекла да је трудна и он је од те намере одустао и наставио да живи с њом у Земуну све до 02.12.2013. године када је ухапшен и када је признао убиство. Када је давао исказ у полицији био је свестан да је ухапшен и да више неће видети своју супругу, односно да од његовог исказа не зависи то да ли ће је видети. На саслушању у полицији нико није од њега тражио да призна извршење тог кривичног дела.

Изнесећи своју одбрану на главном претресу од 23.04.2015. године окривљени је навео да га је након главног претреса од 11.03.2015. године посетио бранилац и да је тада схватио да је у својој одбрани изнетој дана 11.03.2015. године причао глупости у погледу оних околности које се тичу догађаја који је предмет оптужбе. Истовремено је навео да не може да се изјасни који део његовог исказа са саслушања од 11.03.2015. године сматра глупостима и да жели да остане при својим исказима датим у полицију и пред јавним тужиоцем јер је тада био нормалнији и свеснији. Одбио је да износи одбрану и навео да не жели да му се уопште предочава било који део исказа са главног претреса од 11.03.2015. године.

Након што су окривљеном предочени записници о његовим саслушањима од 02.12.2013. године и од 04.12.2013. године, навео је да жели да остане три тим својим исказима. Додатно је одговорио да приликом доласка код оштећене није имао код себе ни оружје ни било какво оруђе нити је био маскиран, те да је сигуран да из куће оштећене није узео више од 20 евра које му је оштећена дала, као и да не може да се сети да ли је отварао фиоке или на други начин тражио новац у кући оштећене. Навео је и то да га је за време задржавања у полицији прегледа хитна помоћ два пута, да је добио неке лекове и да се не сећа на шта се жално лекару хитне помоћи, те да му је оба пута лекарска помоћ указана након давања исказа у полицији.

На главном претресу од 25.12.2015. године окривљени је навео да није тачно да је од оштећене отео 20 евра нити да је према њој применио силу да би задржао новац. Када је тражио од оштећене на зајам 100 евра она му је рекла да нема новца, отворила је свеску која је стајала на столу и показала му је две новчанице од по 20 евра, па му је дала једну новчаницу од 20 евра и истовремено му је рекла да јој је преосталих 20 евра потребно за мајстора. Он је затим замолио оштећену да му да и ту другу новчаницу од 20 евра и рекао јој је да ће јој сав новац вратити исте вечери, након чега му је она дала и другу новчаницу од 20 евра, односно дала му је укупно 40 евра, па су тек након тога седели и пили чај. У једном тренутку се она предомислила и рекла му је да јој је тај новац неопходан па је уморна и хтела да му узме новац који је он држао у руци. Он је тада гурнуо оштећену тако да је она пала на под и изгубила свест, а затим је он отишао у купатило да се умије. Када се вратио у собу оштећена је већ била уморна с пода и почела је да виче и није му дозвољавала да изађе из куће. У том тренутку је он пао преко ње на под и пошто је

она викала он јој је руком запушио уста и држао је тако руку све док се оштећена није смирила. Док јој је једном руком држао затворена уста, у другој руци је држао тих 40 евра. Додатно је навео да се и тог дана и месецима пре тога осећао „изгубљено“ јер је од фебруара те године па надаље осећао страх за сопствени живот зато што су му људи којима је дуговао новац упућивали разне претње и тукли. Супруга и он су имали несугласице и са момком који је требало да им буде кум, а 10-15 дана пре критичног догађаја су обоје доживели „нервни слом“ само због тога што је њему испало живо јаје из руке и разбило се, па је његовој супрузи указана помоћ у болници „Др Лаза Лазаревић“.

Након што су окривљеном предочени његови ранији искази, објашњавајући разлике у својим исказима окривљени је навео да не зна шта је раније рекао, да раније није био способан да се о томе изјашњава и да су му лекови које узима помогли тако да остаје при својој одбрани изнетој дана 25.12.2015. године.

Сведок – оштећена [REDACTED] у свом исказу је навела да живи у кући у ул. [REDACTED] са својим супругом, да је заједно са њима до своје смрти у тој кући живела и њена мајка [REDACTED], да је дана 13.11.2013. године око 13,10 часова дошла кући с посла и да је њен супруг дошао 10-ак минута после ње, те да је њена мајка остајала сама код куће док су она и супруг били на послу. Том приликом су врата капије била закључана и нису могли да уђу у двориште јер су у питању врата капије која се аутоматски закључавају кад се затворе. На њихову молбу дечак из комшилука је прескочио ограду и откључао капију са унутрашње стране, а улазна врата куће су била затворена али нису била закључана. По уласку у дневну собу затекли су њену мајку [REDACTED] како лежи на кревету а телевизор је био укључен, и положај њеног тела нису мењали до доласка полиције. [REDACTED] је била покривена ћебетом које је иначе стајало у орману у њеној спаваћој соби, а не у дневној соби. Било је необично то што су [REDACTED] папуче биле уредно сложене поред кревета на којем је лежала, па је њен супруг одмах рекао да [REDACTED] није тако сложила папуче и да нешто није у реду. Осим те дневне собе, у кући постоји још једна мања спаваћа соба коју користе она и њен супруг, као и једна већа спаваћа соба коју је користила [REDACTED]. На први поглед су утврдили да из куће ништа није одузето осим новца у износу од 40 евра. То је новац који је она претходне вечери дала својој мајци [REDACTED] рекавши јој да је потребно да тај новац преда мајстору за ролетне уколико он буде долазио тог дана 13.11.2013. године, а ради се о два новчаницама од по 20 евра које је она ставила испод чиније која је стајала на столу у дневној соби. Њен супруг је убрзо по уласку у кућу рекао да је [REDACTED] мртва јер је била сва плава и позвали су хитну помоћ које је врло брзо дошла. Лекар из хитне помоћи им је рекао да му је њена смрт сумњива и позвао је полицију, након чега је и полиција рекла да [REDACTED] није умрла природном смрћу. Након тога је полиција блокирала кућу у наредна три дана и тек по повратку у кућу су утврдили да им ништа из куће није одузето, нити је она стекла утисак да је неко претурао. Иначе, у кући није било другог новца осим тих 40 евра, а могуће је да је на столу у дневној соби или на комоди била свеска са бројевима телефона. Мајстор за ролетне тог дана уопште није долазио код њих нити је узео новац. Такође је навела да је по уласку у кућу приметила шољу за белу

кафу која је стајала на столу у дневној соби, а полиција је узела ту шољу као и ћебе којим је [REDACTED] била покривена, њене лапуче и чинију са стола.

Даље је навела да је окривљеног Милосављевић Радована и његову девојку упознала у августу 2013. године када је једном приликом шетала свог пса расе Ретривер и када су окривљени и његова девојка шетали свог пса исте расе, па су том приликом закључили да живе у комшилуку и она их је обоје позвала да понекад дођу код ње како би се пси заједно играли. Након тога су окривљени и његова девојка неколико пута долазили код ње и скоро увек су били у дворишту, а само једном су улазили у кућу. Приликом тих долазака они су видели да у тој кући живи и њена мајка [REDACTED] и видели су да је у питању старија жена, а такође су знали да су она и њен супруг пре подне на послу и да је њена мајка [REDACTED] пре подне сама код куће. Дешавало да је окривљени долазио код њих и сâм тако што је свог пса остављао пре подне у њиховом дворишту а касније би долазио по њега. Једном приликом јој је мајка [REDACTED] рекла да је, приликом остављања пса у њиховом дворишту, окривљени дошао са још једним његовим пријатељем и да је тада окривљени питао [REDACTED] да ли има да му да паре на зајам, те да је отишао када му је она одговорила да нема, и то је било 10-15 дана пре њене смрти, док од сведока и њеног супруга никада није тражио новчану позајмицу. Истакла је имовинскоправни захтев који није определила.

Из извештаја ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 13.11.2013. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом утврђено је да је дана 13.11.2013. године обављен форензички преглед лица места у Београду – Земуну у ул. [REDACTED] у приземљу породичне куће, где је на кревету у дневној соби затечена мртва [REDACTED]. Покојна је затечена на кревету у лежећем положају на леђима са опруженим ногама и рукама поред тела а на главни покојне уочене се повреде у виду крвних подлива. На три стерилна штапића са ватом узети су брисеви са главе покојне и то: један са десне страна дела образа и врата, други са леве стране дела образа и врата и трећи са носа. На два стерилна штапића са ватом узет је поднокатни садржај покојне са леве и десне шаке. На две самолепљиве фолије са леве и десне шаке подигнути су микротрагови. По налогу заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду тело покојне превезено је на ВМА ради вршења обдукције. Употребом електростатичке методе „дастлифтером“ са пода у дневној соби на пет црних фолија подигнути су трагови газеће површине обуће, а све фолије подигнуте су са пода у дневној соби из правца ходника ка кревету на које је затечено тело покојне. На једном стерилном штапићу са ватом узет је брис са интерфона који се налази на зиду поред улазних врата капије. Улазна врата капије и куће затечена су у положају откључано са кључевима у бравама са унутрашње стране. Улазна врата куће запечаћена су од стране полиције.

Из фотодокументације од 13.11.2013. године приложене извештају о форензичком прегледу лица места утврђено је како изгледа шири и ближи изглед лица места и изглед куће и улазних врата капије у ул. [REDACTED] фотографисан из правца улице у затеченом стању; изглед затеченог стања браве улазних врата капије и дела куће фотографисан из правца улице према кући; изглед улазних врата куће фотографисан из правца дворишта; изглед дневне собе у

затеченом стању фотографисан из правца улазних врата и изглед тела и лица оштећене [REDACTED]; ближи изглед лица, врата и тела оштећене размерно фотографисан; изглед дневне собе, кухиње, ходника, две спаваће собе и купатила у затеченом стању и улазних врата куће након печења.

Из извештаја ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 14.11.2013. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом утврђено је да је дана 14.11.2013. године обављен накнадни преглед места догађаја у Београду – Земуну у ул. [REDACTED] и да су пронађени и фиксирани следећи трагови: траг број 1 – трагови газеће површине обуће који су подигнути на једној црној фолији уз помоћ „дастлифтера“ са пода – ламината са леве стране троседа гледано из правца кухиње; траг број 2 – трагови газеће површине обуће који су подигнути на једној црној фолији уз помоћ „дастлифтера“ са пода – ламината између двоседа и стола у дневној соби; траг број 3 – два трага газеће површине обуће који су пронађени на поду између двоседа и стола у дневној соби, трагови су изазвани црним магнетним прахом и фиксирани белом желатинском фолијом (трагови обележени 3/1 и 3/2); траг број 4 – три опушка који су затечени у пепељари на столу поред кревета у дневној соби; траг број 5 – опушак који је затечен у пепељари на столу у трпезарији; траг број 6 – стаклена посуда која је затечена на столу у дневној соби а испод које се, по изјави родбине покојне, налазио новац; траг број 7 – два цемпера која су затечена на наслону троседа у дневној соби а који су скинути са тела покојне; траг број 8 – два бриса који су стерилним штапићима са ватом узети са спољне и унутрашње кваке на улазним вратима куће; траг број 9 – два бриса који су стерилним штапићима са ватом узети са спољне и унутрашње кваке врата од дневне собе; траг број 10 – брис који је стерилним штапићем са ватом узет са десне ивице стола у дневној соби, гледано од улазних врата собе; траг број 11 – брис који је стерилним штапићем са ватом узет са ивице и рукохвата шоље у којој се налазио чај а која је затечена на столу у дневној соби; траг број 12 – брис који је стерилним штапићем са ватом узет са ивице и рукохвата шоље у којој се налазила вода а која је затечена на столу у дневној соби, траг број 13 – брис који је стерилним штапићем са ватом узет са даљинског управљача ТВ пријемника који је затечен на столу у дневној соби; траг број 14 – брис који је стерилним штапићем са ватом узет са наслона троседа у дневној соби; траг број 15 – брис који је стерилним штапићем са ватом узет са стаклене чаше која је затечена у судопери; траг број 16 – два трага папиларних линија који су пронађени на стакленој чаши која је затечена у судопери у кухињи; траг број 17 – траг папиларних линија који је пронађен на горњој страни ТВ пријемника у дневној соби; траг број 18 – четири трага папиларних линија који су пронађени на шољи у којој се налазила вода и која је затечена на столу у дневној соби. Ради елиминације пронађених трагова папиларних линија дактилоскопирани су [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

Из фотодокументације од 14.11.2013. године приложене извештају о форензичком прегледу лица места утврђен је изглед улазних врата куће у ул. [REDACTED] предмета затечених на столу поред кревета у дневној соби; изглед опушака затечених у пепељари и стаклене посуде затечене на столу поред

кревета; изглед предмета затечених на столу у трпезарији куће и изглед опушка затеченог у пепелари на столу у трпезарији; изглед судопере у кухињи и чаше затечене у судопери.

Увидом у записник ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 02.12.2013. године о саслушању осумњиченог Милосаљевић Радована утврђено је да је саслушање осумњиченог Милосаљевић Радована обављено у присуству браниоца по службеној дужности адвоката Властимира Огњановића и заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Зорана Ђошића, да је осумњичени пре саслушања поучен о својим правима у поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања, да слободно изнесе своју одбрану, да призна или не призна кривицу, те да је обавештен да му се на терет ставља кривично дело тешког убиства, након чега је осумњичени обавио поверљив разговор са браниоцем и изјаснио се да жели да изнесе своју одбрану. Осумњичени је навео да је до јула месеца 2013. године живео у Панчеву након чега се доселио код своје девојке [REDACTED] у Земун у ул. [REDACTED] са којом се венчао 16. новембра 2013. године. У децембру 2012. године је почео да се коцка на рулету и од тога је постао завистан. Да би дошао до новца он је крајем јула и почетком августа 2012. године на аутобуској станици у Панчеву од више жена отимао ташне, због чега је и био ухапшен. Његова девојка је имала пса расе златни ретривер којег је он шетао па је тако пре неколико месеци упознао [REDACTED] и баба [REDACTED] који такође имају златног ретривера и живе у ул. [REDACTED], па је код њих одлазио 20-ак пута. Дана 12/13.11.2013. године преноћио је код своје бабе [REDACTED] у селу Јошева код Уба, где је отишао да би му баба дала нешто новца, али она није имала да му да. Дана 13.11.2013. године око 10,00 часова стигао је из Јошева аутобусом у Земун и неко краће време је шетао по Земуну и размишљао од кога би могао да позајми паре да би купио супрузи доручак. Затим је отишао код баба [REDACTED] са намером да од ње позајми новац, позвонио је на интерфон и она му је отворила, након чега јој је рекао да га боли глава и затражио од ње неки лек. Оштећена му је скувала чај који је попио из мале беле шоље са зеленим шарамима и натписом „ТЕА“, попио је и Аналгин и сео у фотељу, док је оштећена седела на кревету. Након пет минута он ју је питао да ли има да му позајми 100 евра до увече, па је оштећена одговорила да нема, након чега јој је он затражио макар 50 евра а она је рекла да нема ни толико и тада је из свеске са тврдим корицама извадила 20 евра и дала му их. Затим је он од оштећене тражио још новца и она му је рекла да нема, па су почели да се свађају и он ју је подлактицом одгурнуо услед чега је она пала и ударила главом у ивицу кревета. Он је затим нашао неко мало огледало и пришао је оштећеној да би видео да ли она дише и тада му се чинило да не дише. Онда је погледао у ону свеску у којој је нашао још 20 евра, а после тога је погледао у још две собе по фиокама и ормарима али није нашао више новца. Када је кренуо да се враћа у дневну собу оштећена је устала и кренула да га удара рукама по телу и глави и да виче, па ју је он оборио на под, легао преко ње и стегао рукама око врата док није престала да даје знаке живота. Затим ју је подигао и ставио на кревет, отишао до једне од соба и узео ћебе којим ју је покрио, те наместио сточић и тепих који су били померени а после тога изашао напоље и отишао својој кући у ул. [REDACTED] и никоме о

томе није причао. Додао је да је у периоду од месец дана пре тог догађаја био у психичком расулу јер је имао заказано венчање за 16.11.2013. године а није имао новца, а осим тога је брату и мајци дуговао око 3.000 евра и због тога скоро да није спавао. Када је том приликом оштећена почела да виче он се уплашио и изгубио контролу над собом. Осумњичени и бранилац су прочитали сачињени записник и заједно са тужиоцем га потписали без примедби.

Увидом у записник ПУ за Град Београд – УКП – Трећег одељења од 03.12.2013. године о претресању стана и других просторија утврђено је да су претресање предузела службена лица ПУ за Град Београд – УКП – Трећег одељења [REDACTED] и [REDACTED], да је претресање извршено на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кри. Пов. 142/13 од 03.12.2013. године, да је претресању присуствовала [REDACTED] као држалац стана којој је пре почетка претресања предата наредба о претресању уз позив да добровољно преда предмете који се траже и уз поуку да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а да држалац стана није захтевала присуство адвоката, да су претресању присуствовали пунолетни грађани као сведоци [REDACTED] и [REDACTED] које су поучене о њиховој улози приликом вршења претресања и да је претресање започето у 12,30 часова у кући број [REDACTED] у улици [REDACTED] која се састоји од дневне собе, купатила, спаваће собе. Приликом претресања нађен је један пар патика марке „Hummel“ плаво беле боје који се налазио у ципеларнику у дневној соби. За одузете предмете издата је потврда а лица која су присуствовала претресању нису имала приговоре. Претресање је завршено у 13,10 часова након чега је записник прочитан присутнима па су они изјавили да је садржај записника истинит. Записник је потписан од стране [REDACTED] и [REDACTED] као грађана, од стране [REDACTED] као држаоца стана, од стране [REDACTED] као овлашћеног службеног лица и [REDACTED] као записничара.

Из потврде ПУ за Град Београд – УКП – Трећег одељења од 03.12.2013. године о привремено одузетим предметима утврђено је да је од окривљеног Милосављевић Радована одузет један пар патика марке „Hummel“ плаво беле боје који се пронађен у ципеларнику у дневној соби.

Из обдукционог записника Одељења за судску медицину ИПСМ ВМА С. 253/2013 од 14.11.2013. године утврђено је да је смрт оштећене [REDACTED] (старе 78 година) насилна и да је наступила услед угушења стезањем врата шакама или шаком, те да су нагњечена и крвни подливи у доњовиличном пределу и пределу врата (описани у спољашњем обдукционом налазу), као и крвни подливи мишића врата, преломи подјезичне кости и штитасте хрскавице (описани у унутрашњем обдукционом налазу), нанети стезањем врата шаком или шакама, док су преломи ребара нанети дејством тупине тешког и замахнутог механичког оруђа.

Увидом у налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића од 23.12.2013. године утврђено је да из медицинске

документације тј. записника о обдукцији тела оштећене [REDACTED] произлази да су обдукцијом констатоване следеће повреде оштећене: 1) на глави и лицу: крвни подлив ткива поглавине у десном потиљачном пределу промера 2 x 1 cm а у левом теменом пределу промера 5 x 4 cm, крвни подлив и нагњечине коже који су сви били практично величине јагодице прста и то на полеђини носа (2 x 2,5 cm), на врху и крилима носа (4,5 x 1,5 cm), испод левог ока (2 x 1,5 cm), на левој половини доње усне (1,4 x 0,6 cm), изнад десне половине горње усне (2 x 1 cm), испод десног угла усана (3 x 3 cm); 2) на врату: тракаста нагњечина коже у десном доњовиличном пределу попречно постављена уз доњовиличну кост промера 6 x 2 cm, тракаста нагњечина коже у левом доњовиличном пределу попречно постављена уз доњовиличну кост промера 3 x 1,5 cm, крвни подливи и нагњечине коже који су сви били практично величине јагодице прста и то у десној половини подбрадног предела (1 x 0,6 cm), у средишњем делу врата – уз десну страну грлене хрскавице 1,5 x 1 cm а уз леву страну 1 x 0,8 cm; спољашње повреде на кожи врата које су биле праћене бројним крвним подливима на мишићима врата са обе стране, који су такође били величине јагодице прста, као и преломима десног великог рога подјезичне кости и горњег левог великог рога штитасте хрскавице; 3) на трупу: крвни подлив у левом кључном пределу промера 10 x 4 cm што је било праћено преломом првог ребра уз кичмени стуб, те преломима II левог ребра уз припој за грудну кост и серијским преломима од IV до VII левог ребра у сисној линији; крвни подлив поткожног меког ткива на десној страни грудног коша промера 5 x 4 cm што је било праћено преломом првог десног ребра уз кичмени стуб и серијским преломима од IV до VII левог ребра у сисној линији; 4) на удовима: крвни подлив величине јагодице прста на предње-унутрашњој страни десне бутине пречника 0,8 cm; 5) на плућима: тачкаста и мрљаста крварења као знак асфикције (недостатка кисеоника). На основу врсте, величине, локализације, међусобног распореда и других карактеристика свих повреда на лицу и врату са сигурношћу се закључује да је смрт [REDACTED] насилна и да је наступила услед највероватније истовременог стезања врата и запушења уста и носа шакама/прстима, тако да је њена смрт у директној узрочно-последичној вези са задобијеним повредама на лицу и врату. Крвни подливи у пределу предњег дела грудног коша са обе стране који су били праћени обостраним серијским преломима ребара у њиховим предњим деловима настали су у конкретном случају симетричним притиском коленима повредиоца док је он [REDACTED] истовремено стезао врат и затварао нос и уста шакама/прстима, при чему је она леђима била ослоњена на тло. Крвни подливи ткива поглавине, у десном потиљачном пределу промера 2 x 1 cm а у левом теменом пределу промера 5 x 4 cm, последица су дејства тупине механичког оруђа и настали су при покушају „отимања“ [REDACTED] док јој је повредилац стезао врат и затварао нос и уста шакама/прстима док се она налазила главом ослоњена на чврстој подлози, највероватније на поду.

Из основног и допунског налаза и мишљења Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 03.02.2014. године утврђено је да је извршено ДНК вештачење ради утврђивања неспорног ДНК профила окривљеног Милосављевић Радована и његовог упоређивања са ДНК профилима добијеним из биолошких трагова тј. брисева који су узети приликом форензичког прегледа лица

места, те да је утврђено да је окривљени Милосављевић Радован доминантно допринео настанку трага на шољи за чај (К-6812#9) и да је допринео настанку трага на браон цемперу оштећене на раскопчавање са седефастим дугмићима и то на горњој страни крагне цемпера до шава са раменом са задње стране (К-6812#17).

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића -- специјалисте психијатрије од 21.01.2014. године утврђено је да окривљени Милосављевић Радован не болује од душевне болести, душевне заосталости нити привремене душевне поремећености, да је у питању особа са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека, да га на емоционалном плану одликују обележја лабилности, егоцентричне афективности, импулсивности и склоности да се пасивно препушта властитим расположењима, при чему наведена обележја личности не излазе из подручја нормалности. Такође је утврђено да је окривљени током живота повремено конзумирао алкохолна пића и да је та конзумација била ситуационог карактера тј. да није имала клиничка обележја алкохолне зависности, те да није користио психоактивне супстанце и да психијатријским прегледом нису регистровани симптоми метаболичке зависности нити психоорганичне разградње личности тако да не постоји ни алкохолна ни токсикоманска зависност па мера безбедности медицинског карактера није индикована нити предложена. Анализа душевног стања окривљеног у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет указује на то да је код њега током конфликта са оштећеном, сада покојном ██████████, дошло до појаве емоционалне напетости, али у форензичко-психијатријском смислу та емоционална напетост није имала квалитет неког афективног стања, те су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле очуване.

Увидом у медицинску документацију Специјалне затворске болнице у Београду утврђено је да је окривљени Милосављевић Радован хоспитално лечен у тој установи у периоду од 28.01.2014. године до 30.01.2014. године где је примљен након лечења на ВМА због самотровања медикаментима (бромазепам таблетама), да је анамнестички дао податак да „не зна зашто је попио таблете“ и да „одговара за убиство комшинице“, да је третиран адекватним дозама инфузионе и поливитаминске терапије на коју је повољно реаговао стабилизацијом функционисања, да нису констатовани дубљи психопатолошки феномени и да је експлорација показала да се ради о особи склоној манипулативном понашању, након чега је дата препорука да му се терапија таблетама Борамзепам (по потреби) даје у присуству медицинског техничара. Дана 31.12.2013. године, 21.01.2014. године, 24.01.2014. године, 04.02.2014. године, 11.02.2014. године, 25.02.2014. године, 17.03.2014. године, 01.04.2014. године, 09.04.2014. године, 29.04.2014. године и 15.05.2014. године окривљени је прегледан од стране лекара специјалисте због несанице, нервозе, напетости, нерасположења, немогућности да утиче на спољне догађаје (однос између његове мајке и супруге) и суицидалних идеја, у ком периоду му је ординирана терапија лековима Карбапин, Бенседин, Лексилијум, Сероксат и Лепонекс.

Увидом у здравствени картон окривљеног Милосављевић Радована из Дома здравља Панчево утврђено је да нису евидентирани прегледи или терапија од стране психијатра или психолога.

Из дописа Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ од 25.07.2014. године утврђено је да окривљени Милосављевић Радован никада није хоспитално ни амбулантно лечен у тој клиници, а да је дана 03.12.2013. године прегледан у пријемној амбуланти због лошег психичког стања услед породичних проблема и да том приликом није било индикација за његов пријем у клинику.

Увидом у извештаја лекара специјалисте Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ од 03.12.2013. године утврђено је да је окривљени Милосављевић Радован прегледан од стране лекара специјалисте психијатрије дана 03.12.2013. године у 11,20 часова када је доведен у пратњи полицијских службеника Трећег одељења ПУ за Град Београд због покушаја суицида, те да је о себи дао податке да никада није психијатријски лечен, да је тог јутра чуо да је његова супруга имала спонтани прекид трудноће и да га је то узнемирило па је хтео да се убије. Објективно је констатовано да је свестан, оријентисан, да се успоставља контакт, да је адекватан у одговорима спонтано, да не продукује суманутости, да је без перцептивних дисторзија, да се дистанцира од суицидалних идеја и намера, апсихотичан и да нема индикација за хоспиталним задржавањем, те му је у случају инсомније препоручен лек Бенседин.

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића – специјалисте психијатрије од 08.09.2014. године утврђено је да је на основу психијатријског прегледа и медицинске документације окривљеног Милосављевић Радована дато мишљење да се ради о особи са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека, да се на емоционалном плану актуелно региструје субдепресивно расположење које је ситуационог карактера и које је последица његовог боравка у пеналним условима и ишчекивања исхода судског поступка, и да се код окривљеног не региструје постојање неког другог психопатолошког поремећаја. Његове когнитивне функције (опажање, пажња, памћење, мишљење, расуђивање, уочавање узрочно-последичних веза) су у потпуности издиференциране, те је окривљени способан да прати ток главног претрес и да изнесе своју одбрану.

Из лекарских извештаја Градског завода за хитну медицинску помоћ од 02.12.2013. године, од 03.12.2013. године и од 04.12.2013. године утврђено је да је окривљени Милосављевић Радован прегледан дана 02.12.2013. године у 18:08 часова због главобоље, да је навео да не може да спава, да није лечен психијатријски, да не узима дрогу и да је здрав, те да му дат лек Бенседин; да је окривљени прегледан дана 03.12.2013. године у 23:32 часова када се жалио да не може да спава а након што је већ био одведен на преглед у болницу „Др Лаза Лазаревић“ где му је преписан лек Бенседин; као и да је окривљени прегледан дана 04.12.2013. године у 10:07 поводом покушаја суицида у притвору и да нису констатоване повреде.

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића – специјалисте психијатрије од 30.06.2015. године утврђено је да је на основу психијатријског прегледа и целокупне медицинске документације окривљеног Милосављевић Радована (из Окружног затвора у Београду, Специјалне затворске болнице у Београду и Градског завода за хитну медицинску помоћ) дато мишљење да је окривљени свестан и исправно оријентисан у свим правцима, да се вербални контакт успоставља и одржава а спонтана продукција адекватна, да му је пажња појачаног тенацитета и да је усмерен на актуелну властиту проблематику, а функције памћења очуване, да у сфери перцепција нема поремећаја, да му је мишљење формално уредно а у садржају мишљења нема суманутости, да су му интелектуалне способности у границама просека, да му је основно расположење субдепресивно уз афективну напетост која не измиче контроли, да су му вољно-нагонски динамизми лако ослабљени у смислу несанице, да окривљени функционише у реалитету. Ради се о особи са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека. На емоционалном плану актуелно се региструје субдепресивно расположење које је ситуационог карактера и не региструје се постојање неког другог психопатолошког поремећаја. Његове когнитивне функције су у потпуности издиференциране, па је окривљени способан да прати ток главног претрес и да изнесе своју одбрану а имајући у виду његову медицинску документацију дато је мишљење да је окривљени био способна да износи своју одбрану и на саслушањима одржаним дана 02.12.2013. године, 04.12.2013. године и 11.03.2015. године.

Увидом у налаз и мишљење судског вештака Ане Најман – специјалисте медицинске психологије од 10.11.2015. године утврђено је да је форензичко психолошким испитивањем установљено да окривљеног Милосављевић Радована карактерише емоционална нестабилност, променљиво самовредновање, слаба фрустрациона толеранција и тешкоћа у подношењу напетости, те да су му интелектуалне способности на нивоу просека. Његов рани развој и школовање су протекли нормално, без значајнијих упадљивости у глобалном функционисању али породична клима у којој је одрастао и неостварена блискост са оцем партиципирани су у његовој неустаљености на свим нивоима, па је у том периоду испољавао тенденцију ка тражењу нових и узбудљивих доживљаја, није успевао да успостави адекватну контролу, што се развило у поремећај навика у виду коцкања. Мишљење је претежно конкретног нивоа, без психопатолошких поремећаја у форми и садржају. Анализа тестова личности указује на младу особу нестабилне емоционалности, слабије фрустрационе толеранције и асоцијативности. Ниво емоционалног доживљавања је површан, самопоуздање и самовредновање је нестабилног нивоа и у зависности од различитих спољашњих и унутрашњих промена на које је осетљив. Слаба фрустрациона толеранција резултира немогућношћу да издржи напетост када углавном превлада импулсивно реаговање. Његов капацитет за постизање увида у себе и друге је претежно на вербалном нивоу, најчешће накнадно формиран. Не постоје показатељи који би указивали на постојање квалитативно дубљег нивоа депресивности, од реактивно ситуационог везаног за актуелну пеналну ситуацију и ток суђења. Његова вербализација не

садржи психопатолошке елементе а тест реалности није актуелно психотично нарушен.

У свом изјашњењу на главном претресу судски вештак др Бранко Мандић је навео да остаје при свом мишљењу да је окривљени Милосављевић Радован емоционално нестабилна личност и да га одликују обележја импулсивности, као и при мишљењу о постојању емоционалне напетости у време извршења дела с обзиром да је вештак приликом процене његове урачунљивости имао у виду његов исказ о току и динамици деликтне ситуације, па је из тога закључио да је током конфликта са оштећеном код њега дошло до појаве емоционалне напетости која није имала квалитет неког афективног стања. Емоционална напетост је уствари узбуђење и у том контексту се не може уопште говорити о интензитету, јер није у питању афективно стање. Такође је вештак имао у виду и радње које је окривљени предузео након извршења кривичног дела, онако како је окривљени у свом исказу описао. Ако би суд прихватио исказ кћерке оштећене да кућа није била у неред у да она није приметила да било шта недостаје, онда то тим пре говори о непостојању било ког афективног стања код окривљеног, дакле то не би променило мишљење о постојању само емоционалне напетости код окривљеног у време деликтне ситуације. У својим допунским налазима вештак се изјашњавао о процесним способностима окривљеног у различитим фазама овог кривичног поступка, те је његово мишљење да је окривљени приликом сваког саслушања имао способност да реконструира критични догађај и не постоје медицински разлози да он има „рупе у сећању“, осим механизма потискивања који представља одбрамбени механизам а не патологију, тако да је окривљени описао критични догађај у складу са својим правом на одбрану. Емоционална напетост ни у току деликтне ситуације, ни пре ни након тога, не може да проузрокује несезање окривљеног. Приликом првог психијатријског прегледа окривљени уопште није давао било какве податке о коцкању већ је о томе говорио касније током поступка, али уколико би се прихватило да код њега постоји поремећај навика и понашања у смислу коцкања, било у време критичног догађаја или у време вештачења, то не би значило да су му вољно-нагонски динамизми оштећени. Такав поремећај навика и понашања (импулса) се уклапа у његову структуру личности која је описана у основном налазу и мишљењу, и његова структура личности је била иста у време критичног догађаја и током накнадних прегледа.

Судски вештак др Бранко Мандић је навео да није сагласан са мишљењем стручног саветника да су код окривљеног постојала мешана снажна афективна стања, већ сматра да понашање оштећене тј. њено одбијање да окривљеном позајми новац свакако није могло довести окривљеног у стање афекта беса, нити је оштећена својим понашањем могла код њега да провоцира појаву афекта страха. Додао је да је имао у виду налаз и мишљење судског вештака др Бранимира Александрића о врсти, бројности и тежини повреда које је задобила оштећена, те да у сваком случају није регистровао постојање било ког афективног стања код окривљеног. Такође је навео да се не може сложити с тим да стручни саветник врши процену рационалности понашања неке особе на основу тежине кривичног дела и несразмерно остварене добити. Стога је судски вештак проценио да је окривљени био урачунљив и да је његова радња била рационално вољна.

Стручни саветник окривљеног др Бранислав Ђурђевић је у свом исказу на главном претресу навео да је сагласан са налазом и мишљењем судског вештака др Бранка Мандића да код окривљеног Милосављевић Радована не постоји душевна болест, привремена душевна поремећеност нити заостали душевни развој или друга тежа душевна поремећеност, као и да не постоје елементи болести зависности од опојних дрога или алкохола. Он је изнео мишљење да је урачунљивост окривљеног у време извршења кривичног дела била смањена али не битно зато што је његова способност схватања значаја дела и могућност управљања поступцима била смањена услед афективног стања у коме је постојала смеша негативних афеката и то беса, србце и страха јаког интензитета. Такође је навео да се слаже са налазом и мишљењем судског вештака Ане Најман, а посебно са оценом да је његова процена ситуације из времена интензивног коцкања била недовољно аналитична, као и са мишљењем да код окривљеног постоји слаба фрустрациона толеранција и немогућност да издржи напетост, када углавном превлада импулсивно понашање. Стручни саветник је навео да није обавио психијатријски преглед нити интервју са окривљеним поводом дела које је предмет овог кривичног поступка, већ да је имао у виду основни и два допунска налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића, медицинско вештачење др Бранимира Александрића и налаз и мишљење психолога Ане Најман, док друге податке из судског списка није имао осим исказа окривљеног од 25.12.2015. године којем је присуствовао. Навео је да су, по његовом мишљењу, код окривљеног постојали афекти србце и беса због тога што оштећена није договорила на његово очекивање да му да новац, па је током вербалног а затим и физичког сукоба са оштећеном, афект србце и беса достигао јак интензитет тако да је емоционална напетост код њега била снажније изражена него што је наведено у мишљењу судског вештака др Мандића. Због чињенице да постоји несразмера између повода и остварене користи стручни саветник је изнео мишљење да окривљени није дошао са намером да оштећену лиши живота и да према њој на тај начин испољи агресију, већ да се ситуација отела контроли и да је окривљени, када се оштећена онесвестила, осетио страх јаког интензитета и за себе и за њу, али да није поступио логично а то би у конкретној ситуацији било његово удаљавање из куће. Јако афективно стање је могло резултирати тако силовитим понашањем током којег је дошло до наношења оштећеној великог броја повреда, а истовремено је стручни саветник навео да не жели да разматра питање да ли је такве повреде могла да нанесе особа која није у афективном стању.

Даље је навео да је на основу податка да окривљени није осуђиван и на основу анамнезе коју је од окривљеног узео дана 27.03.2015. године када је обављао преглед ради давања налаза и мишљења у кривичном поступку који се против окривљеног води у Основном суду у Панчеву због кривичног дела тешке крађе (с обзиром да му је окривљени рекао да раније у животу није био склон криминалном понашању и да се клонио таквих људи, конфликтних ситуација и агресивног понашања), закључио да код окривљеног нема примарних потенцијала агресије.

У свом изјашњењу на главном претресу судски вештак Ана Најман је навела да је обавила психодијагностички интервју и психодијагностичко испитивање

личности психолошким тестовима које прописује психологија, те да је поред тога имала увид у судске списе и вештачења која су претходила. Резултати спроведених психолошких испитивања су довели до закључка да се ради о младој особи нестабилне структуре личности са одликама слабије фрустрационе толеранције, одређеног квантума импулсивности и са просечним интелектуалним потенцијалима. Агресивност може бити резултат наведене структуре личности, слабије фрустрационе толеранције и импулсивности коју окривљени не може у потпуности да исконтролише. Примарна или тзв. малигна агресивност није констатована на тест материјалу који је био примењиван, односно не ради се о агресивном моделу личности који агресивношћу разрешава све ситуације, већ се ради о фрустрирајућој ситуацији у којој је дошло до испољавања агресивности. Смањена фрустрациона толеранција веома често код овакве особе као што је окривљени може да изазове или резултира „већим“ реаговањем него што је то сама фрустрирајућа ситуација тј. да је фрустрирајућа ситуација била „мања“ а да је реакција била „велика“, односно да је реакција превазилазила потребу решавања конкретне ситуације али не по интензитету, већ по квалитету. Резултат спроведеног психолошког испитивања и добијени резултати са тестова указују да не постоји у протоколу тест материјала вербализација која се према психолошком тумачењу сматра психопатолошком, а што самим тим и резултира закључком да окривљени у време тестирања није био психотичан. Резултати спроведеног испитивања довели су до закључка да је у питању нестабилна структура личности са наведеним и описаним карактеристикама, са посебним освртом на његову породичну климу и начин одрастања у породици, одређене нестабилности у његовим изборима, њиховим променама итд. Такође, није констатовано да је у питању тзв. поремећај личности, него је све то на нивоу структуре личности. У прилог томе говоре и подаци ван психолошког испитивања који се односе на одсуство раног вршења кривичних дела, антисоцијалног понашања итд. Питање вољно-нагонских динамизама је питање из области психијатрије а не психологије, а судски вештак се о импулсивности изјаснила само као о једној од карактеристика личности.

Увидом у извештај из казнене евиденције [REDACTED]

На основу доказа који су изведени на главном претресу а у чију је извесност суд потпуно уверен и које је савесно оценио, како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, на несумњив начин је утврђено чињенично стање описано у изреци пресуде. Из исказа осумњиченог Милосављевић Радована са записника ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 02.12.2013. године и његове одбране из истражног поступка, као и исказа сведока - оштећене [REDACTED], два извештаја о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом од 13.11.2013. године и од 14.11.2013. године, обдукционог записника Одељења за судску медицину ИПСМ ВМА С. 253/2013 од 14.11.2013. године, налаза и мишљења судског вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића од 23.12.2013. године и основног и допунског налаза и мишљења Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 03.02.2014. године, суд је утврдио да је окривљени Милосављевић Радован дана

13.11.2013. године око 11,00 часова у Београду – Земуну, у ул. [REDACTED], при извршењу кривичног дела разбојничке крађе лишио живота оштећену сада пок. [REDACTED] тако што је дошао код ње као познанице у кућу и затражио јој новчану позајмицу у износу од 100 евра, па када му је оштећена, правдајући се да нема више, дала само једну новчаницу од 20 евра коју је извадила из свеске са стола у дневној соби, окривљени је од ње затражио још новца али је оштећена одбила да му да новац говорећи му да нема више, због чега су почели да се свађају па ју је окривљени тада одгурнуо а она је пала и привремено изгубила свест, након чега је окривљени, мислећи да је оштећена мртва, отворио свеску из које је оштећена претходно извадила новац и у њој нашао још једну новчаницу од 20 евра коју је одузео, а затим је прегледао фиоке и ормане у другим двома собама у кући у намери да пронађе и одузме још новца и да његовим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист, па када је оштећена у међувремену дошла свести и затекла га на делу крађе, почела је да виче и да га напада а окривљени је у намери да украдену ствар задржи употребио силу против оштећене и лишио је живота тако што ју је оборио на под и својим коленима притиснуо њен грудни кош са обе стране док је оштећена леђима била ослоњена на под а истовремено јој је шакама и прстима стезао врат и затварао нос и уста, наневши јој повреде у виду бројних крвних подлива и нагњечина коже величине јагодице прста у пределу главе, лица и врата, као и преломе подјезичне кости и штитасте хрскавице на врату, те крвни подлив на предње-унутрашњој страни десне бутине, крвне подливе поглавине у потиљачном и теменом пределу и крвне подливе у пределу предњег дела грудног коша са обе стране који су били праћени обостраним серијским преломима ребара у њиховим предњим деловима, при чему је услед стезања врата дошло до угушења тј. до смрти оштећене, након чега је окривљени њено тело подигао са пода на кревет и покрио га ћебетом које је донео из њене спаваће собе, довео у ред померени тепих и сточић у дневној соби и напустио кућу оштећене одневши са собом одузети новац.

Анализирајући одбрану окривљеног Милосављевић Радована суд је имао у виду да је окривљени у различитим фазама кривичног поступка давао различите исказе, односно да је на саслушању у полицији и пред јавним тужиоцем у потпуности признао извршење кривичног дела које је предмет оптужбе, а да је на главним претресима од 11.03.2015. године, 23.04.2015. године и 25.12.2015. године мењао своју одбрану негирајући поједине битне елементе кривичног дела за које се терети, па је суд оценио да треба прихватити његово признање из предистражног и истражног поступка налазећи да је исто јасно, непротивречно, логично, потпуно и поткрепљено исказом сведока - оштећене [REDACTED], извештајима о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, обдукционим записником, налазом и мишљењем судског вештака др Бранимира Александрића и налазима и мишљењима Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику. Ово стога што су његови наводи - да је оштећену [REDACTED], као и њену кћерку [REDACTED] и зета [REDACTED], упознао пар месеци пре критичног догађаја и да су у питању његове комшије код којих је одлазио неколико пута како би се њихови пси заједно играли - сагласни са исказом сведока [REDACTED] о времену упознавања са окривљеним и начину међусобне комуникације; док су тврдње

окривљеног да је дана 13.11.2013. године био у кући оштећене у ул. [REDACTED] у Земуну, те да је том приликом у дневној соби попио чај који му је оштећена скувала и да је био у физичком контакту са оштећеном, поткрепљене извештајем о форензичком прегледу лица места од 14.11.2013. године и налазима и мишљењима Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 03.02.2014. године из којих је утврђено да је окривљени Милосављевић Радован доминантно допринео настанку биолошког трага на шољи за чај затеченој на столу у дневној соби и да је допринео настанку биолошког трага на горњој страни крагне браон пемпера оштећене. Наводи окривљеног са саслушања у полицији и у истрази да му је оштећена [REDACTED] критичном приликом дала новац на позајмицу тако што је једну новчаницу од 20 евра извадила из свеске са тврдим корицама која је стајала на столу у дневној соби, као и његови наводи да је након тога он сâм погледао у ту исту свеску и у њој нашао још једну новчаницу од 20 евра коју је одузео, а да је затим погледао у још две собе по фиокама и орманима и да није нашао више новца – у складу су са фотодокументацијом приложеном извештајима о форензичком прегледу лица места од 13.11.2013. године (фотографија бр. 8) и од 14.11.2013. године (фотографија бр. 3) из којих се види да је на столу у дневној соби непосредно поред стаклене чиније затечена свеска са тврдим корицама, као и са исказом сведока [REDACTED] која је навела да је претходне вечери оставила својој мајци [REDACTED] новац у износу од 40 евра и то две новчанице од по 20 евра које је ставила испод чиније на столу у дневној соби, да је то био новац намењен за плаћање мајстора за ролетне који тог дана није дошао да узме тај новац, те да осим те дневне собе у кући постоје још две спаваће собе и да нигде у кући није било другог новца осим тих 40 евра. Чињенице које је окривљени навео на саслушању у предистражном поступку - да је, након што му је оштећена дала једну новчаницу од 20 евра, дошло до свађе између њих јер је он од ње тражио још новца а она је одбијала да му да новац говорећи му да нема више новца, те да је током свађе он одгурнуо оштећену услед чега је она пала и ударила главом о ивицу кревета, да би затим оштећена устала и почела да виче и да га напада па ју је он због тога оборио на под, легао преко ње и стезао рукама око врата све док није престала да даје знаке живота – поткрепљени су записником о обдукцији тела оштећене [REDACTED] и налазом и мишљењем судског вештака др Бранимира Александрића из којих је утврђено да је оштећена [REDACTED] задобила бројне повреде и то: у пределу главе - крвне подливе и нагњечине коже (ткива поглавине у потиљачном и теменом пределу) које су настале при покушају „отимања“ оштећене која је била главом ослоњена на под док јој је окривљени стезао врат и затварао нос и уста шакама и прстима; на удовима - крвни подлив величине јагодице прста на предње-унутрашњој страни десне бутине; на трупу тј. у кључном пределу и грудном кошу – крвне подливе у предњем делу грудног коша са обе стране који су били праћени обостраним серијским преломима ребара у њиховим предњим деловима – који су настали симетричним притиском коленима окривљеног док је он оштећеној, која је била леђима ослоњена на под, истовремено стезао врат и затварао нос и уста шакама и прстима; у пределу лица тј. носа, левог ока и усана - крвне подливе и нагњечине коже који су сви били величине јагодице прста, и у пределу врата - крвне подливе и нагњечине коже величине јагодице прста у пределу уз доњовиличну кост, у подбрадном пределу, у средишњем делу

грлене хрскавице и са обе стране врата, уз преломе подјезичне кости и штитасте хрскавице – при чему су све наведене повреде на лицу и врату настале услед истовременог стезања врата и запушења уста и носа шакама и прстима што је довело до смрти оштећене, чему у прилог говоре и тачкаста и мрљаста крварења на плућима оштећене која представљају знак асфикције тј. недостатка кисеоника. Наводи окривљеног да је, након што је оштећену лишио живота, подигао њено тело с пода на кревет у дневној соби и покрио га ћебетом које је донео из њене спаваће собе, а затим наместио сточић и тепих који су били померени у дневној соби и напустио кућу оштећене одневши са собом одузети новац у износу од 40 евра, сагласни су са фотодокументацијом од 13.11.2013. године (фотографије бр. 8, 9, 10, 11, 12) и исказом сведока [REDACTED] која је навела да је своју мајку [REDACTED] тог дана око 13,00 часова затекла како лежи на кревету у дневној соби, да је била покривена ћебетом које је иначе стајало у орману у спаваћој соби оштећене а не у дневној соби, да су папуче оштећене биле необично уредно сложене поред кревета на којем је лежала и да у кући није било нереди, те да је из куће одузет новац у износу од 40 евра. Осим тога, наводи окривљеног са саслушања у полицији да је до новца за коцкање раније долазио на тај начин што је крајем јула и почетком августа на аутобуској станици у Панчеву отимао ташне од више жена и да је због тога био ухапшен, поткрепљени су дописима Основног суда у Панчеву (којима се од овог суда захтевала сагласност за довођење окривљеног Милосављевић Радована) из којих је утврђено да се против окривљеног води други кривични поступак у Основном суду у Панчеву у предмету К. [REDACTED] због продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика. При оцени његових исказа датих дана 02.12.2013. године и дана 04.12.2014. године суд је имао у виду чињенице да је саслушање у полицији дана 02.12.2013. године обављено у складу са одредбама члана 289. ЗКП, односно да је саслушање осумњиченог Милосављевић Радована обављено од стране полицијских службеника у присуству заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Зорана Ђошића и браниоца окривљеног адвоката Властимира Огњановића, да је Милосављевић Радовану пре саслушања саопштено да се сматра осумњиченим и да му се на терет ставља кривично дело тешко убиство из члана 114. Кривичног законика тј. да је дана 13.11.2013. године убио [REDACTED] како би себи прибавио противправну имовинску корист, да је осумњичени пре саслушања био поучен о правима из члана 68. ЗКП а пре свега о праву на браниоца и праву да ништа не изјави, ускрати одговор на поједина питања, слободно изнесе одбрану, призна или не призна кривицу, да се изјасни да разуме своја права и шта му се ставља на терет као и да је пре саслушања обавио поверљив разговор са браниоцем, да је пристао да буде саслушан и да је свој исказ током саслушања дао у присуству браниоца и додатно навео да исказ даје добровољно, при чистој свести и без утицаја алкохола и наркотика, након чега су и осумњичени и бранилац прочитали сачињени записник и исти потписали без примедби; те да је дана 04.12.2013. године саслушање осумњиченог обављено од стране надлежног заменика јавног тужиоца у потпуности складу са одредбама чланова 293. и 294. ЗКП којом приликом је осумњичени изричито навео да се добро осећа и да је способан да да исказ. На основу свих наведених чињеница суд је оценио да је саслушање окривљеног Милосављевић Радована у својству осумњиченог у ПУ за Град Београд

- УКП – Одељењу за сузбијање крвних и сексуалних деликата обављено у складу са законским одредбама о саслушању окривљеног па је из тог разлога у потпуности прихватио исказ окривљеног дат на записнику од 02.12.2013. године и на њему, заједно са претходно наведеним сагласним доказима, засновао пресуду. Из истих разлога је суд прихватио и исказ окривљеног изнет дана 04.12.2013. године на саслушању у истражном поступку, с обзиром да је окривљени том приликом поновио признање које је непротивречно, јасно и крајње логично у погледу динамике целокупног догађаја и разлога предузимања инкриминисаних радњи. Једино одступање исказа окривљеног са саслушања пред тужиоцем, у односу на исказ дат у полицији, представљају наводи окривљеног да је оштећена задобила повреде у пределу лица приликом пада на под између кревета и стола и да је он оштећену подлактицом притискао на грло (за разлику од исказа од 02.12.2013. године када је навео да је оштећену „стекао рукама око врата“) све док није престала да даје знаке живота, па је суд такве тврдње оценио неприхватљивим с обзиром да су исте оповргнуте налазом и мишљењем судског вештака др Бранимира Александрића из којих је поуздано утврђено да је оштећена задобила повреде у пределу лица и врата у виду бројних крвних подлива и нагњечина коже који су били величине јагодице прста и да су све повреде на лицу и врату оштећене настале услед истовременог стезања врата и запушења уста и носа шакама и прстима, што је и довело до смрти оштећене. У прилог оцени суда да су искази окривљеног Милосављевић Радована дати дана 02.12.2013. године и 04.12.2013. године законити, релевантни и подобни да се на њима заснује судска одлука говори и чињеница да окривљени у каснијем току поступка није износио примедбе на третман у предистражном и истражном поступку нити на околности под којима су његова саслушања обављена, већ је наводио (на главном претресу од 11.03.2015. године) да је приликом саслушања у полицији био свестан због чега је ухапшен и да на том саслушању нико није од њега тражио да призна извршење тог кривичног дела које му је стављено на терет, као и да (на главном претресу од 23.04.2015. године) жели да остане при својим исказима датим у полицији и пред тужиоцем јер је тада био нормалнији и свеснији. На закључак суда да су искази окривљеног са саслушања у полицији и пред јавним тужиоцем релевантни и са становишта стања свести и способности окривљеног за слободно изношење одбране, упућује и медицинска документација окривљеног (из Окружног затвора у Београду, Специјалне затворске болнице у Београду, Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ и Градског завода за хитну медицинску помоћ) као и налази, мишљења и изјашњења судског вештака др Бранка Мандића из којих је утврђено да је окривљени свестан и исправно оријентисан у свим правцима, да се вербални контакт с њим успоставља и одржава и да је спонтана продукција адекватна, да су му функције памћења очуване и да у сфери перцепције нема поремећаја, да му је мишљење формално уредно и да у садржају мишљења нема суманутости, да су му интелектуалне способности у границама просека и да он функционише у реалитету, да је његово субдепресивно расположење ситуационог карактера (због пеналних услова) и да не измиче контроли, да су му когнитивне функције (опажање, пажња, памћење, мишљење, расуђивање, уочавање узрочно-последичних веза) у потпуности издиференциране и да је он био способан да прати ток свих главних претрес и да износи своју одбрану, као и да је био способан да износи своју

одбрану и на саслушањима одржаним дана 02.12.2013. године и дана 04.12.2013. године, односно да не постоје медицински разлози за „несећање“ и „рупе у сећању“ и да је окривљени приликом сваког саслушања имао способност да реконструира критични догађај.

Имајући у виду све наведено, суд је неприхватљивом оценио одбрану окривљеног Милосављевић Радована са главног претреса од 11.03.2015. године у делу у ком је он навео да је случајно пролазио поред куће оштећене док се она играла са псом испред своје куће, да га је оштећена позвала на чај и да је тек након тога дошао на идеју да од ње затражи новчану позајмицу, те да му је оштећена најпре дала једну новчаницу од 20 евра а затим му је, пошто је наставио да је моли за новац клечећи на коленима, дала и другу новчаницу од 20 евра коју је извадила из исте свеске, после чега он није тражио новац у кући оштећене нити је било шта отварао или претурао. Овакви наводи окривљеног противречни су његовим исказима из предистражног и истражног поступку у којима је окривљени сагласно навео да је тог јутра најпре шетао по Земуну и размишљао од кога би могао да позајми новац па је затим отишао код оштећене („баба ██████████“) са намером да од ње позајми новац у износу од 100 евра, да је звонио на интерфон и представио се па када му је оштећена отворила врата рекао јој је да га боли глава и затражио од ње неки лек, да би тек након тога затражио од оштећене на зајам 100 евра, да му је оштећена рекла да нема више новца и дала му једну новчаницу од 20 евра коју је извадила из свеске са стола у дневној соби, да је окривљени након тога тражио од ње још новца и да је оштећена одбила да му да новац поново му говори да нема више новца, да су због тога почели да се свађају и да је он њу тада одгурнуо услед чега је она пала, ударила главом о ивицу кревета и изгубила свест, да је окривљени мислио да је оштећена мртва па је онда отворио свеску из које је оштећена претходно извадила новац и у њој нашао још једну новчаницу од 20 евра коју је одузео а затим прегледао фиоке и ормане у другим двама собама у кући у намери да пронађе и одузме још новца јер је претпостављао да оштећена има више новца, па пошто није пронашао новац вратио се у дневну собу у којој је оштећена у међувремену дошла свести и када је почела да виче и да га напада окривљени ју је оборио на под, легао преко ње и стезао рукама око врата све док није престала да даје знаке живота. Осим што су цитирани наводи одбране окривљеног са главног претреса од 11.03.2015. године у супротности са његовим исказима од 02.12.2013. године и од 04.12.2013. године (које је суд из претходно наведених разлога прихватио), исти су оцењени и као нејасни, неуверљиви и очигледно лажни с обзиром да окривљени истовремено није могао да објасни зашто је, како је сам навео, оштећену ухватила паника иако му је, наводно добровољно, дала обе новчанице од по 20 евра, зашто је она почела тада без разлога да вришти, да виче и да га удара, зашто се одједном уплашила да ће јој он урадити нешто лоше иако јој, како он тврди, претходно није учинио ништа нажао, као ни зашто је „њена паника прешла на њега“ и довела до тога да је он прво одгурне а затим да јој држи уста затвореним све док није издахнула, односно зашто се уплашио да ће неко чути викање оштећене и из ког разлога се оштећена од њега бранила. Контрадикторност одбране окривљеног са главног претреса произлази и из чињенице да је, насупрот исказу од 11.03.2015. године, окривљени на главном претресу од 23.04.2015. године навео да је сигуран да из куће оштећене није узео више од 20 евра које му је

оштећена добровољно дала (а не да му је оштећена дала 40 евра) и да не може да се сети да ли је отварао фиоке или на други начин тражио новац у кући оштећене (а не да је сигуран да није тражио још новца); док је на главном претресу од 25.12.2015. године окривљени поново изменио своју одбрану наводећи да од оштећене није отео 20 евра нити према њој применио силу да би задржао новац, већ да је поводом његове молбе да му позајми 100 евра оштећена отворила свеску која је стајала на столу и показала му две новчанице од по 20 евра, након чега му је најпре дала једну од тих новчаница а затим, на његову молбу, и другу такву новчаницу тј. укупно 40 евра, да су тек након тога њих двоје седели и пили чај и да се оштећена у једном тренутку предомислила рекавши му да јој је тај новац неопходан, па је устала у намери да му узме тај новац који је он држао у руци а он ју је тада одгурнуо услед чега је пала и изгубила свест, па кад је дошла свести оштећена је почела да виче и да му не дозвољава да изађе из куће а окривљени јој је једном руком затворио уста све док се није „смирила“. Објашњавајући наведене разлике и противречности у својим исказима окривљени је дао неуверљиво, налазом вештака оповргнуто и за суд неприхватљиво објашњење да не зна шта је раније говорио у својим исказима и да тада није био способан да се изјашњава о догађају који је предмет оптужбе. Узимајући у обзир све наведене околности суд је оценио да је одбрана окривљеног са целокупног главног претреса противречна, непотпуна, неубедљива и крајње нелогична и да је очигледно да је повлачењем потпуног признања из предистражног и истражног поступка окривљени покушао да умањи своју кривицу, односно да признањем извршења само кривичног дела убиства и истовременим неистинитим тврдњама о томе да му је оштећена добровољно предала новац у износу од 40 евра и да он у кући оштећене није тражио још новца (тј. да није одузео нити покушао да одузме туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист), избегне оптужбу и осуду за кривично дело тешког убиства тј. убиства при извршењу кривичног дела разбојничке крађе.

Дакле, суд је поуздано утврдио да је окривљени Милосављевић Радован познавао оштећену [REDACTED] и да је у њену кућу и раније долазио тако да је знао да је она старија жена (78 година) и да је сама код куће у преподневним сатима, да је најпре неко време шетао по Земуну размишљајући од кога би могао да позајми новац који му је био потребан па је одлучио да тим поводом оде код оштећене, да је критичном приликом искористио однос поверења рекавши оштећеној да га боли глава и да му је потребан лек због чега га је оштећена пустила у кућу, скувала му чај и дала лек против болова, да је тек након тога затражио од оштећене новчану позајмицу у износу од 100 евра, да му је оштећена рекла да нема толико новца и дала му једну новчаницу од 20 евра коју је извадила из свеске са стола у дневној соби, да је окривљени наставио да инсистира и тражи од оштећене још новца и да је оштећена одбила да му да још новца говорећи му да нема више новца, да су због тога почели да се свађају и да је окривљени тада одгурнуо оштећену услед чега је она пала, ударила главом о ивицу кревета и изгубила свест, да је окривљени помислио да је оштећена мртва и тада отворио свеску из које је оштећена претходно извадила новац и из ње одузео сав новац који је пронашао тј. још једну новчаницу од 20 евра а да је затим прегледао фиоке и ормане у другим двама собама у кући у намери да пронађе и одузме још новца мислећи да оштећена

у кући има више новца, да се после тога вратио у дневну собу у којој је оштећена у међувремену дошла свести и затекла га на делу крађе па је почела да виче и да га напада а окривљени је у намери да украдену ствар задржи употребио силу против оштећене и лишио је живота тако што ју је оборио на под и својим коленима притиснуо њен грудни кош са обе стране док је оштећена леђима била ослоњена на под а истовремено јој је шакама и прстима стезао врат и затварао нос и уста, услед чега је дошло до угушења тј. до смрти оштећене, након чега је окривљени подигао са пода тело оштећене на кревет и покрио га ћебетом које је донео из њене спаваће собе, затим довео у ред померени тепих и сточић у дневној соби и напустио кућу оштећене одневши са собом одузети новац. Имајући у виду чињенице да је окривљени тражио од оштећене новац у износу од 100 евра, да није био задовољан позајмицом коју му је оштећена дала у износу од 20 евра већ да је након тога против воље оштећене одузео још једну новчаницу од 20 евра упркос томе што му је оштећена изричито рекла да нема тј. да не жели да му да више новца, да је ту другу новчаницу одузео из свеске из које је оштећена претходно извадила новац и да претходно окривљени није знао колико се још новца налази у тој свесци, да је после тога претраживао остале просторије у кући у потрази за новцем мислећи да оштећена има још новца у кући; суд је недвосмислено закључио да је окривљени критичном приликом, поред тога што је одузео од оштећене новац у износу од 20 евра, ишао за тим да одузме више новца од оштећене у намери да његовим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист. Даље је суд нашао да се оштећена вербално успротивила окривљеном да би га спречила да из свеске са стола одузме још новца и да је између њих дошло до свађе у којој је окривљени одгурнуо оштећену услед чега је она привремено изгубила свест, па пошто је оштећену привремено онеспособио за отпор окривљени није напустио њену кућу већ је одузео сав новац који је затекао у свесци а затим још и претражио кућу у потрази за новцем; те када је оштећена дошла свести и затекла окривљеног у делу крађе она је почела да виче и да га напада а окривљени је у намери да украдени новац задржи према њој употребио силу таквог интензитета да је оштећену лишио живота. Имајући у виду све наведене чињенице суд је несумњиво утврдио да је окривљени ишао за тим да од оштећене одузме новац у намери да његовим присвајањем прибави себи већу противправну имовинску корист и да је од оштећене заиста и одузео новац, као и да га је оштећена затекла на месту извршења крађе непосредно пошто је окривљени одузео новац и током претраживања њене куће у потрази за новцем, па се оштећена томе успротивила а окривљени је тада употребио силу против оштећене да би савладао њен отпор, онемогућио викање и дозивање у помоћ и спречио њен противнапад, тако да је очигледно да је оштећена представљала препреку да окривљени задржи одузету ствар и да је сила против оштећене предузета од стране окривљеног управо ради савладавања пруженог отпора и обезбеђивања извршења крађе, при чему је употребљена сила достигла такав интензитет да је услед тога оштећена лишена живота. Ово тим пре ако се има у виду да је окривљени у својој одбрани изричито навео да је до његовог сукоба са оштећеном дошло једино због тога што му је оштећена дала свега 20 евра а он је желео више новца, те да до тог сукоба не би дошло да му је она дала оно што је он од ње тражио (тј. 100 евра) и да она није почела да виче и да га напада. Узимајући у обзир све околности суд је

недвосмислено и изван сваке сумње закључно да је окривљени Милосављевић Радован лишио живота оштећену [REDACTED] при извршењу кривичног дела разбојничке крађе па је, с тим у вези, оценио ирелевантним наводе одбране окривљеног да он није дошао код оштећене у намери да је лиши живота, с обзиром да намера за лишење живота не представља услов за постојање наведеног кривичног дела нити је потребно претходно планирање убиства као ни то да је оштећена лишена живота у намери да се одузме ствар, већ је за субјективни однос окривљеног према овом делу потребно да постоји одређени облик умишљаја и да је при извршењу разбојничке крађе оштећена лишена живота, односно да је сила од стране окривљеног била усмерена на сламања пруженог отпора ради задржавања украдене ствари а да је убиство резултат примене такве силе. При томе је суд имао у виду и чињенице које произлазе из налаза, мишљења и изјашњења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман а које се односе на структуру личности окривљеног Милосављевић Радована, односно на чињенице да је он особа са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека, да га на емоционалном плану одликују обележја лабилности, егоцентричне афективности, импулсивности и склоности да се пасивно препушта властитим расположењима, да његову личност карактерише и површно емоционално доживљавање и слаба фрустрациона толеранција која резултира тешкоћом у подношењу напетости и импулсивним реаговањем које по квалитету превазилазили потребу решавања конкретне ситуације, при чему наведена обележја личности не излазе из подручја нормалности и не представљају поремећај већ обележја личности окривљеног; а што је све по оцени суда утицало на то да окривљени предузме управо оне инкриминисане радње које су предмет оптужбе и то у стању у ком је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима.

Исказ сведока [REDACTED] је суд је у потпуности прихватио и поклатио му веру оценивши га као јасан, потпун, логичан, непротивречан, сагласан одбрани окривљеног из предистражног и истражног поступка и поткрепљен материјалним доказима и то извештајима о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом од 13.11.2013. године и од 14.11.2013. године, при чему је суд имао у виду да сведок нема непосредна сазнања о догађају који је предмет овог поступка већ да се њен исказ базира на околностима које су томе претходиле или су уследиле након тога.

Суд је у потпуности прихватио остале изведене доказе оценивши при том материјалне доказе као ваљане, подобне и поуздане а налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића од 23.12.2013. године, основни и допунски налаз и мишљење Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 03.02.2014. године, налазе и мишљења судског вештака специјалисте психијатрије др Бранка Мандића од 21.01.2014. године, од 08.09.2014. године и од 30.06.2015. године, налаз и мишљење судског вештака специјалисте медицинске психологије Ане Најман од 10.11.2015. године и изјашњења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман са главног претреса – као јасне, аргументоване и у свему дате објективно, савесно и у складу са

правилима струке.

У посебном осврту на налазе, мишљења и изјашњења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман суд је оценио да судски вештаци (као специјалисти психијатрије и медицинске психологије) располажу потребним стручним знањем за утврђивање и оцену свих релевантних чињеница у поступку које се првенствено односе на стање душевног здравља окривљеног у време извршења кривичног дела, на његову способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и на структуру његове личности, при чему је суд оценио да су судски вештаци брижљиво размотрили предмет вештачења и обавили психијатријске прегледе тј. психодијагностичка испитивање личности окривљеног, да су тачно навели све што су запазили и нашли, да налази и мишљења нису нејасни, непотпуни, погрешни ни противречни, да не постоје недостаци који би захтевали допунска или нова вештачења, и да не постоји ни најмања сумња у истинитост датих налаза и мишљења, односно да су судски вештаци др Бранко Мандић и Ана Најман изнели своја мишљења непристрасно, објективно и у складу са својим искуством и правилима науке, при чему међу њиховим налазима и мишљењима нема несагласности нити су њихова мишљења у било ком делу оспорена или доведена у сумњу исказом стручног саветника окривљеног. Стога је суд одбио предлог браниоца окривљеног Милосављевић Радована, адвоката Јована Ћирића, за извођење доказа одређивањем новог психијатријског вештачења окривљеног Милосављевић Радована оценивши да су све релевантне чињенице у довољној мери расправљене и да је такав предлог очигледно усмерен на одуговлачење поступка.

Приликом анализе исказа стручног саветника окривљеног др Бранислава Ђурђева – специјалисте форензичке психијатије суд је имао у виду да је стручни саветник сагласан са налазом и мишљењем судског вештака др Бранка Мандића у погледу чињеница да код окривљеног Милосављевић Радована не постоји душевна болест, привремена душевна поремећеност нити заостали душевни развој или друга тежа душевна поремећеност, те да не постоје елементи болести зависности од опојних дрога или алкохола, као и да код окривљеног постоји слаба фрустрациона толеранција и немогућност да издржи напетост када углавном превлада његово импулсивно понашање. Међутим, стручни саветник је у свом исказу истовремено изнео мишљење да је урачунљивост окривљеног у време извршења кривичног дела била смањена али не битно зато што је његова способност схватања значаја дела и могућност управљања поступцима била смањена услед афективног стања у коме је постојала смеша негативних афеката беса, срџбе и страха јаког интензитета; па је суд такав исказ стручног саветника оценио неприхватљивим не само због тога што је у супротности са налазом и мишљењем судског вештака др Бранка Мандића који је дао мишљење да је током конфликта са оштећеном код окривљеног дошло до појаве емоционалне напетости тј. узбуђења које није имало квалитет било ког афективног стања тако да је окривљени поступао у стању очуване урачунљивости а његова радња извршења је била рационално-вољна а не афективно-импулсивна, већ и због тога што је суд оценио да је његов исказ нејасан, нелогичан и противречан околностима о којима је вештачено с обзиром да је стручни саветник навео да су афекти срџбе и беса код окривљеног били последица тога што оштећена није одговорила на његово очекивање да му да новац а да је окривљени осетио страх

јаког интензитета и за себе и за оштећену у ситуацији када се оштећена онесвестила али да упркос томе није поступио логично јер се није удаљио из куће; при чему је стручни саветник навео и то да несразмера између повода и остварене користи указује на то да окривљени није дошао са намером да оштећену лиши живота и да према њој на тај начин испољи агресију већ да се ситуација отела контроли, те да је јако афективно стање могло резултирати тако силовитим понашањем током којег је дошло до доношења оштећеној великог броја повреда, али је истовремено одбио да објасни да ли је у конкретной ситуацији такве повреде могла оштећеној да нанесе особа која није у афективном стању. С обзиром на питиране нејасноће и противречности у мишљењу стручног саветника окривљеног, а имајући у виду да исказ стручног саветника као и сваки други доказ подлеже оцени по слободном судијском уверењу због чега мишљење стручног саветника за суд није обавезујуће, суд је анализирајући излагање др Бранислава Ђурђева оценио да се не могу прихватити његови закључци да је понашање оштећене тј. њено одбијање да окривљеном позајми новац могло довести окривљеног у стање афекта беса и да је оштећена својим понашањем код окривљеног могла да испровоцира појаву афекта страха, као ни то да је мишљење стручног саветника базирано на теоријској процени рационалности понашања неке особе на основу тежине кривичног дела и несразмерно остварене добити, јер су таква закључивања крајње нелогична, сумњива и неуверљива. Исказ стручног саветника је по оцени суда неприхватљив и из разлога што је његов налаз непотпун с обзиром да је дат само на основу исказа који је окривљени дао на главном претресу од 25.12.2015. године (у присуству стручног саветника) и налаза и мишљења судског вештака др Бранимира Александрића, док стручни саветник није узео у обзир преостале доказе из судских списа (нити је био упознат са њима) а пре свега исказе окривљеног од 02.12.2013. године, 04.12.2013. године, 11.03.2015. године и 23.04.2015. године, нити је уопште обавио психијатријски преглед окривљеног Милосављевић Радована поводом кривичног дела које је предмет овог поступка.

Стога је суд у потпуности прихватио налаз, мишљење и изјашњење судског вештака др Бранка Мандића да је окривљени *tempore criminis* поступао у стању очуване урачуљивости јер је код њега постојала емоционална напетост (која по оцени суда прати извршење готово свих кривичних дела убистава и тешких убистава) која није имала квалитет било ког афективног стања (на шта указује и понашање окривљеног током и након извршења дела у смислу да је у потрази за новцем пажљиво прегледао фиоке и ормане у два просторијама у кући тако да за собом није оставио неред, те да је после наступања смрти оштећене подигао њено тело на кревет и покрио га ћебетом које је донео из њене спаваће собе а затим довео у ред померени тепих и сточић у дневној соби па се тек након тога удаљио), као и да поремећај навика и понашања у смислу коцкања не оштећује његове вољно-нагонске динамизме и не утиче на урачуљивост већ се уклапа у његову емоционално нестабилну структуру личности; као и налаз, мишљење и изјашњење судског вештака Ане Најман да је окривљени емоционално нестабилна личност са слабом фрустрационом толеранцијом која доводи до немогућности да издржи напетост и код које у таквим ситуацијама углавном превладава импулсивно реаговање које он не може у потпуности да контролише, да се не ради о примарној или тзв. малигној агресивности већ о фрустрирајућој ситуацији у којој је дошло до

испољавања агресивности окривљеног при чему његове реакције веома често квалитативно превазилазе потребу решавања конкретне ситуације, а при том се не ради о тзв. поремећају личности већ су у питању карактеристике на нивоу структуре личности окривљеног.

Такође је суд одбио предлог браниоца окривљеног за испитивање судског вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића ради утврђивања чињенице колико је дуго трајало пражњење „афекта“ окривљеног и како је могуће да је оштећена задобила повреде на врату услед дављења обема рукама и повреде у пределу уста за чије би наношење била потребна „трећа рука“, имајући у виду да се испитивање вештака у складу са одредбом члана 124. ЗКП може одредити само ради отклањања недостатака у налазу или у мишљењу вештака а да је суд у конкретном случају оценио да у наведеном налазу и мишљењу од 23.12.2013. године нема нејасноћа, противречности ни нелогичности, да су налаз и мишљење потпуни, тачни и да не постоји сумња у њихову истинитост, као и да су дати на начин који је суду и странкама омогућио анализу изведених закључака и оцену налаза и мишљења и да су закључци о свим чињеницама разумљиви, непротивречни и убедљиво образложени. Ово тим пре што је очигледно да, насупротив наводима браниоца, судски вештак др Бранимир Александрић у свом налазу и мишљењу од 23.12.2013. године није навео да су повреде на врату оштећене настале услед „дављења“ обема рукама, већ је навео да је смрт оштећене [REDACTED] наступила (највероватније) услед истовременог стезања врата и запушења уста и носа шакама/прстима (при чему су крвни подливи у пределу лица тј. носа, левог ока и усана као и у пределу врата били величине јагодица прста), што сасвим несумњиво и јасно упућује на закључак да је стезање врата могло бити извршено шаком и прстима једне руке а истовремено запушење уста и носа шаком и прстима друге руке (нарочито у положају у ком је оштећена оборена и леђима ослоњена на под а окривљени својим коленима притиска њен грудни кош са обе стране), односно од стране истог лица тј. окривљеног. Осим тога, суд је из претходно наведених разлога у потпуности прихватио налазе, мишљења и изјашњење судског вештака др Бранка Мандића који је изричито навео да је код окривљеног током конфликта са оштећеном дошло до појаве емоционалне напетости тј. узбуђења и да у форензичко-психијатријском смислу та емоционална напетост није имала квалитет било ког афективног стања, те је самим тим сувишно питање које се односи на трајање пражњења (непостојећег) афекта а, поврх тога, такво питање ни не може бити предмет изјашњења судског вештака специјалисте судске медицине јер исто спада искључиво у домен судског вештака психијатра. Такође, суд је наведени доказни предлог браниоца окривљеног одбио и из разлога што су окривљени и бранилац за наведени доказ знали у току припремног рочишта али га без оправданог разлога нису предложили, нити су током поступка оспоравали налаз и мишљење судског вештака др Бранимира Александрића од 23.12.2013. године, као и због тога што је реч о доказу који се односи на чињенице које су у довољној мери расправљене и које окривљени признаје на начин који не захтева даље доказивање, тако да је наведени предлог браниоца очигледно усмерен на одуговлачење поступка.

Суд је одбио предлог браниоца окривљеног за извођење доказа испитивањем сведока [REDACTED] (рођеног брата окривљеног), [REDACTED] (брата од стрица окривљеног) и [REDACTED] (брата од ујака окривљеног) ради изјашњења о новчаним проблемима које је окривљени имао у вези са коцкањем, оценивши да извођење наведених доказа не би имало утицаја на утврђено и претходно образложено чињенично стање већ би довело до непотребног одуговлачења поступка, с обзиром да би извођење ових доказа само довело до непотребног одуговлачења поступка противно начелима економичности и целисходности а не би имало никаквог утицаја на утврђено и претходно образложено чињенично стање с обзиром да предложени сведоци немају непосредна сазнања о догађају који је предмет поступка, а да је суд на основу одбране окривљеног и налаза и мишљења судских вештака утврдио да је код окривљеног постојао поремећај навика и понашања у смислу коцкања али да такав поремећај није имао никаквог утицаја на његову урачунљивост у време предузимања радњи извршења.

Прелазећи на психички однос окривљеног Милосављевић Радована према учињеном делу суд је узео у обзир све околности извршења кривичног дела и то објективно понашање окривљеног тј. радње извршења које је он предузео, начин наношења повреда оштећеној, локализацију, тежину и последице повређивања и понашање окривљеног након извршења дела; па је на несумњив начин утврдио да је окривљени био свестан својих радњи и да је хтео њихово извршење тј. да је поступао са директним умишљајем као обликом виности јер је био свестан да истовременим стезањем врата оштећене и затварање њеног носа и уста шакама и прстима може лишити живота оштећену па је и хтео наступање такве последице. Ово тим пре што је окривљени најпре оборио оштећену на под и својим коленима притиснуо њен грудни кош са обе стране док је оштећена леђима била ослоњена на под а затим јој је својим шакама и прстима истовремено стезао врат и затварао нос и уста, наневши јој повреде у виду бројних крвних подлива и нагњечина коже величине јагоднице прста у пределу главе, лица и врата, као и преломе подјезичне кости и штитасте хрскавице на врату, те крвни подлив на предње-унутрашњој страни десне бутине, крвне подливе поглавине у потиљачном и теменом пределу и крвне подливе у пределу предњег дела грудног коша са обе стране који су били праћени обостраним серијским преломима ребара у њиховим предњим деловима, при чему је окривљени несумњиво био свестан да оштећеној задаје повреде највиталнијих органа услед којих може да наступи смрт, па код оштећене услед стезања врата долази до угушења тј. до наступања смрти; што све говори у прилог закључку да радње предузете од стране окривљеног указују на повишен степен спремности окривљеног за постизање жељене последице – смрти оштећене и да истовремено стезање врата и затварање носа и уста оштећене, уз притискање коленима њеног грудног коша у положају у ком је она леђима ослоњена на под и потпуно онеспособљена за пружање било каквог отпора - неспорно указује на то да је циљ окривљеног био лишење живота оштећене. На такав закључак упућује и целокупно понашање окривљеног, као у моменту наношења повреда оштећеној тако и пре и након извршења дела, с обзиром да је претходно окривљени одгурнуо оштећену (која је имала 78 година) услед чега је она пала, ударила главом о ивицу

кревета и краткотрајно изгубила свест а окривљени у таквој ситуацији није напустио њену кућу већ је, мислећи да је она мртва, одузео сав новац који је нашао у свесци у којој је оштећена држала новац а затим је пажљиво и без нереди прегледао фиоке и ормане у другим двома собама у кући у намери да пронађе и одузме још новца, па када је оштећена у међувремену дошла свести и затекла га на делу крађе, почела је да виче и да га напада а окривљени је у намери да украдену ствар задржи употребио силу против оштећене и на описани начин је лишио живота, да би после лишења живота оштећене подигао њено тело на кревет и покрио га ћебетом које је донео из њене спаваће собе а затим поспремио тепих и сточићу у дневној соби, дакле све у намери да прикрије трагове извршења кривичног дела. Осим што је у односу на само лишење живота оштећене поступао са директним умишљајем као обликом виности, окривљени је истовремено био свестан да одузима туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист и да у циљу њеног задржавања употребљава против оштећене силу која је довела до лишења живота оштећене, односно био је свестан да оштећену лишава живота при извршењу кривичног дела разбојничке крађе и хтео је извршење тог дела.

Суд је по службеној дужности на основу доказа који су изведени на главном претресу и на којима је базирано чињенично стање утврђено у пресуди, изменно оптужницу јавног тужиоца ВЈТ у Београду Ктп. бр. 18/14 од 05.02.2014. године, измењену дана 11.02.2014. године и 21.10.2015. године, у том смислу што је речи „у стан и затражио јој на позајмицу новац од 100 евра“ заменио речима „у кућу и затражио јој новчану позајмицу у износу од 100 евра“; речи „ дала само 20 евра“ заменио речима „дала само једну новчаницу од 20 евра коју је извадила из свеске са стола у дневној соби“; речи „кренуо је да из свеске на столу у дневној соби, из које је она извадила новац, сам узме још новца, чему се она супротставила и покушала да га у томе спречи, на шта ју је он најпре одгурнуо подлактицом у пределу груди, од чега је она пала, главом ударила у кревет и привремено изгубила свест, а он, верујући да је мртва, из наведене свеске узео и присвојио још 20 евра“ заменио речима „окривљени је од ње затражио још новца али је оштећена одбила да му да новац говорећи му да нема више, због чега су почели да се свађају па ју је окривљени тада одгурнуо и она је пала и привремено изгубила свест, након чега је окривљени, мислећи да је оштећена мртва, отворио свеску из које је оштећена претходно извадила новац и у њој нашао још једну новчаницу од 20 евра коју је одузео“; речи „и потом извршио преметачину осталих просторија у стану, у којима није нашао још новца“ заменио речима „а затим је прегледао фиоке и ормане у другим двома собама у кући у намери да пронађе и одузме још новца и да његовим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист“; речи „а када је сада пок. Драгица у међувремену дошла свести и затекла га на делу крађе, умала и стала да виче“ заменио речима „па када је оштећена у међувремену дошла свести и затекла га на делу крађе, почела је да виче и да га напада“; речи „оборио је на под и коленима притиснуо њен грудни кош а шакама је стезао за врат и истовремено јој држао затворене нос и уста, све док од гушења није издахнула“ заменио речима „и лишио је живота тако што ју је оборио на под и својим коленима притиснуо њен грудни кош са обе стране док је оштећена леђима била ослоњена на под а

истовремено јој је шакама и прстима стезао врат и затварао нос и уста“; иза речи „нос и уста“ додао речи „наневши јој повреде у виду бројних крвних подлива и нагњечина коже величине јагодице прста у пределу главе, лица и врата, као и преломе подјезичне кости и штитасте хрскавице на врату, те крвни подлив на предње-унутрашњој страни десне бутине, крвне подливе поглавине у потиљачном и теменом пределу и крвне подливе у пределу предњег дела грудног коша са обе стране који су били праћени обостраним серијским преломима ребара у њиховим предњим деловима, при чему је услед стезања врата дошло до угушења тј. до смрти оштећене“; иза речи „покрио га ћебетом“ додао речи „које је донео из њене спаваће собе“; речи „а потом довео у ред померени тепих и сточић и изашао из стана“ заменио речима „довео у ред померени тепих и сточић у дневној соби и напустио кућу оштећене одневши са собом одузети новац“.

Суд је оценио да се оваквом изменом диспозитива оптужнице по службеној дужности, односно изостављањем из описа дела појединих недоказаних чињеница наведених у оптужници и уношењем чињеница које су доказане а којима се само даје ближи опис кривичних дела, не повређује идентитет између оптужбе и пресуде јер је измењени опис дела остао у границама истих радњи односно истог догађаја описаног у оптужници.

Подводећи утврђено чињенично стање и психички однос учиниоца под правну норму, односно вршећи правну квалификацију, суд је закључио да се у радњама окривљеног Милосављевић Радована стичу сва, како објективна тако и субјективна, обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4. Кривичног законика.

С обзиром да је окривљени Милосављевић Радовану време извршења кривичног дела био урачунљив и да је поступао са директним умишљајем а био је свестан да је његово дело забрањено, то је суд оценио да не постоје околности које би искључивале **кривицу** окривљеног па га је огласио кривим због извршења наведеног кривичног дела.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције према окривљеном Милосављевић Радовану суд је узео у обзир све околности предвиђене одредбом члана 54. Кривичног законика које утичу да казна буде мања или већа, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово држање после учињеног кривичних дела, његове личне прилике и ранији живот тј. његово признање извршења кривичног дела и изражено кајање које је на суд оставило утисак искрености, као и његов узраст у време извршења кривичног дела и чињеницу да није осуђиван. Од отежавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио околности под којима је кривично дело извршено, побуде за извршење дела, јачину повреде заштићеног добра и висок степен кривице, што се све испољава кроз чињенице да је окривљени злоупотребио поверење оштећене, да је био мотивисан прибављањем новца за задовољавање својих поремећених навика у смислу коцкања и отплате коцкарских дугова, да је приликом извршења дела исказао посебну упорност, бахатост, безобзирност, агресивност и висок степен спремности за постизање жељене последице – смрти оштећене, да је оштећена била

старости 78 година и да је пре наступања смрти била изложена тешком нападу на телесни интегритет који је за последицу имао бројне телесне повреде, што све указује на структуру личности окривљеног који очигледно не цени људски живот и који са собом носи висок степен друштвене опасности. Имајући у виду све наведене околности, као и тежину кривичног дела за чије је извршење окривљени Милосављевић Радован оглашен кривим, околности које се односе на учињено дело и учиниоца и кривицу окривљеног, суд је окривљеном на основу одредбе члана 45. Кривичног законика одмерио казну у границама које су законом прописане за учињено дело и осудио га на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју му се применом одредби члана 63. Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 02.12.2013. године па надаље. Суд је оценио да тако одмерену казну захтева општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција ради сузбијања оваквих кривичних дела, као и сврха кажњавања прописана одредбом члана 42. Кривичног законика – ради спречавања окривљеног да чини кривична дела, ради утицања и на окривљеног и на друге да убудуће не чине кривична дела и ради изражавања друштвене осуде за предметно кривично дело у циљу заштите живота људи, јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

На основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП суд је оштећену ██████████ ██████████ упутио на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, с обзиром да подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење а утврђивање истог би довело до одуговлачења кривичног поступка, при чему је суд имао у виду и чињеницу да оштећена до окончања поступка пред првостепеним судом није ни определила свој имовинскоправни захтев.

На основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП суд је окривљеног Милосављевић Радована у целини ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. и 9. ЗКП из разлога што би плаћањем ових трошкова било доведено у питање његово издржавање, имајући у виду чињенице да је окривљени незапослен, без имовине и без сталних извора прихода.

Приликом доношења ове пресуде суд је имао у виду и друге наводе странака али је, при утврђеном чињеничном стању и заузетом правном становишту, оценио да нису од утицаја на другачије пресуђење, па их није ближе ни образлагао.

ЗАПИСНИЧАР
Ката Кандић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Ана Милошевић

ПОУКА О ПРАВУ НА ЖАЛБУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року од 15 дана од дана пријема пресуде,
Апелационом суду у Београду, преко овог суда.